

Posudek bakalářské práce

Autor práce: **Michal Šopík**
Název práce: **Nasazení Bundeswehru v zahraničí v letech 1990 - 2009**
Datum obhajoby: LS 2009/2010

Otázka zahraničního nasazení Bundeswehru je vzhledem k historii Německa stále vnímána rozporuplně německou společností i politickou reprezentací. Na jedné straně stojí názor, že Německo jako hospodářská i politická velmoc nemůže stát stranou a pokud má být věrohodným partnerem s aspirací např. na stálé křeslo v Radě bezpečnosti OSN, tak je jedinou možností aktivní zapojení se do mezinárodních vojenských akcí po boku spojenců (či samostatně). Na druhé straně je zahraniční působení německých vojenských jednotek vnímáno s ohledem na historii Německa ve 20. století německou společností spíše negativně, a to zejména nejedná-li se pouze o tzv. mírové mise, ale o přímou pomoc ve vojenských bojových akcích např. ve válce proti terorismu v Afghánistánu. Jak je toto téma citlivé a aktuální jsme se mohli přesvědčit minulý týden, kdy díky nešťastným formulacím na toto téma rezignoval německý prezident Horst Köhler.

Práce Michala Šopík detailně mapuje působení německých ozbrojených sil v zahraničních misích (mírových i bojových) a to od 90.let 20. století až do roku 1999. Cílem, který si autor definuje již v úvodní kapitole (s. 9), je prostřednictvím podrobného popisu a analýzy těchto bojových a peacekeepingových misí s důrazem na jejich mandát, rozsah a úkoly poukázat na změnu německé zahraničně-bezpečnostní politiky, kterou Německo prošlo od 90. let 20 století.

Práce je přehledně rozdělena na čtyři hlavní kapitoly – po úvodní kapitole (Bundeswehr po roce 1990), která stručně nastiňuje transformaci, kterou německá armáda prodělala od sjednocení, následují kapitoly, které mapují působení Bundeswehru dle teritorií – kapitola 2. Balkánské operace, kapitola 3. Bundeswehr v Afghánistánu a v boji proti terorismu a kapitola 4. Bundeswehr v dalších operacích. Jednotlivé kapitoly dodržují stejnou strukturu i metodu. Po stručném uvedení do historie konfliktu následuje chronologicko-deskriptivní zpracování jednotlivých misí a operací, a to včetně aktuálních (rok 1999) údajů. Zpracovány jsou v malé míře i některé společenské faktory a diskuze, které beze sporu německou zahraničně-bezpečnostní politiku také ovlivňovaly. Je škoda, že právě tento společensko-politický kontext zůstal v práci poněkud stranou, neboť samotné téma zpracování jednotlivých misí a operací je k dispozici českým čtenářům v pracích např. Zdeňka Kříže (kterého autor nedopatřením překřtil na Petra – s. 9) či Jana Ryjáčka. Hlavním přínosem práce tak zůstává její aktuálnost, ucelenost a přehlednost zpracování, spíše než nový pohled na tuto problematiku. Práce se ale kromě těchto klíčových publikací opírá o celou řadu dalších primárních i sekundárních zdrojů, a to jak česky psaných, tak německé či anglosaské provenience.

Práce je pečlivě zpracovaná, oceňuji i jazykovou přesnost a přehlednost, ke které přispívají i přílohy, z nichž bych chtěla upozornit zejména na autorem zpracovanou tabulku přehledu jednotlivých misí (s. 50). Čtenář ocení i závěrečný seznam zkratk.

Michal Šopík ve své práci, která odpovídá nárokům na bakalářskou práci kladeným, splnil cíl, který si předsevzal – na základě zmapování německých zahraničních misí poukázal na proměnu německé zahraničně-bezpečnostní politiky, která vedla od zdrženlivých pozic na začátku 90. let k plné participaci Bundeswehru v současnosti. Autor dále správně uvádí, že tento proces „nebyl jednoznačný ani jednoduchý“ (s. 39). Bližší zdůvodnění, vzhledem k pouze okrajovým zmíncekám společenského kontextu dané problematiky, její reflexi německou veřejností i politickou reprezentací a celkového rámce zahraniční politiky Německa, by bylo dobré, kdyby autor doplnil u obhajoby.

I přes výše zmíněné připomínky navrhuji práci hodnotit **známkou výborně**.

PhDr. Monika Březinová

V Praze 7. června 2010